

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۰۱ می ۲۰۱۹

اعلامیه انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

گرامی باد اول می روز همبستگی کارگران جهان!

اول ماه می، یادبود از روزیست که کارگران جهان به خاطر همبستگی و گرامیداشت از اعتصاب جانپازانه و حق طلبانه کارگران شهر شیکاگوی امریکا، آن را تجلیل می نمایند. در روز چهارم اعتصاب که مصادف بود به چهارم ماه می سال ۱۸۸۶ میلادی، پولیس به روی کارگران اعتصابی که خواهان کاهش ساعات کاری شان از ۱۰ ساعت به ۸ ساعت بودند بی رحمانه فیر نموده و در نتیجه شماری کشته و زخمی شدند. این اعتصاب هر چند به نتیجه مطلوب دست نیافت و با مخالفت سرمایه داران و حاکمان مستبد امریکائی مواجه گشت، اما سرآغاز تظاهرات عظیم و باعث کشانیده شدن ۹۰ هزار کارگر به جاده های شهر شیکاگو، مسدود شدن ۱۲۰۰ کارخانه در یک روز و همچنان حوادث بعدی در آن شهر گردید.

کارگران و زحمتکشان جهان همه ساله در اول ماه می نه تنها به خاطر گرامیداشت از این روز حماسه آفرین، بلکه به خاطر رسیدن به آزادی و برابری، با راه پیمائی ها و تجمعات بزرگ، همبستگی و اتحاد خود را ابراز می دارند. ما در حالی به پیشواز این روز بزرگ می رویم که وضعیت سیاسی و زندگی اجتماعی کارگران و زحمتکشان افغانستان بیشتر از پیش وخیم گردیده و طبقه کارگر در این کشور با بدترین وضعیت به سر می برد. در کشور ما بنابر آمار رسمی ارائه شده از سوی حکومت بی کفایت ائتلافی، ۵۵ درصد نفوس کشور در زیر خط فقر به سر برده و بیشتر از سه و نیم میلیون نفر از بیکاری رنج می برند، حدود ۴ میلیون انسان به شمول جوانان و زنان معتاد به مواد مخدر گردیده و با مرگ فلاکتبار روزانه روبه رو هستند. جنگ داخلی همه روزه باعث بی خانمان شدن و بیجا شدن هزاران انسان در نقاط مختلف کشور گردیده و عده زیادی از جوانان بی سرنوشت کشور را ترک گفته و با بدترین تحقیر و توهین پولیس کشور های همسایه مواجه می شوند و یا هم به امید رسیدن به فردای بهتر عازم کشور های اروپائی شده و در آب های یونان غرق می شوند. علاوه بر آن آفات طبیعی نظیر سیلاب های ویرانگر،

عدم دسترسی به خدمات صحی، مرگ و میر مادران به علت امراض قابل علاج مانند توبرکلوز، سوء تغذی، کار شاقه کودکان و غیره از جمله موضوعاتی اند که صرف گریبانگیر زحمتکشان و خانواده های آنان بوده، ثروتمندان و طبقات بالائی جامعه از آن مصون می باشند.

در افغانستان پُر از مصیبت جنگ و هزاران بدبختی دیگر عده ای از کارگران و زحمتکشانی که در تعدادی از کارخانه ها، مؤسسات دولتی و خصوصی از قبیل شبکه های مخابراتی و امثالهم مصروف کار اند نه تنها از امتیازاتی مانند بیمه صحی، حق تقاعد و کودکستان برای اطفال شان محروم می باشند، بلکه هیچ قانونی که متضمن شرایط مناسب و منصفانه کارگران و زحمتکشان در شهر و روستا ها برای دوام کارشان باشد، وجود ندارد. بارها دیده شده بعضی از کارگران یا پرسونل خدماتی یک کارخانه یا اداره در جریان کار صدمه دیده و یا زندگی خود را از دست داده اند، مورد بی توجهی و بی مسؤولیتی مالکان کارخانه یا اداره قرار گرفته و به باد فراموشی سپرده شده و خانواده های شان در بی سرنوشتی، روز های سختی را سپری کرده اند. در بسا موارد که خواهان امتیازات بحق کاری خود شده اند، از سوی مسؤولان کارخانه یا اداره اخراج شده و هیچ مرجعی هم نبوده تا از حقوق شان دفاع کند.

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان، ضمن ابراز همبستگی با کارگران و زحمتکشان سراسر جهان، باور کامل دارد که بدون اتحاد و همبستگی تمامی زحمتکشان کشور نمی توان به حقوق خود دست یافته و امیدی به فردای بهتر داشت. کارگران و زحمتکشان ما که در بدترین وضعیت کاری به سر می برند باید برای دست یافتن به حقوق اولیه خود در محیط کاری شان، دست به ایجاد تشکلات صنفی زده و به دور هم متحد شوند، تا سرمایه داران و صاحبان زر و زور نتوانند بسادگی و راحتی حقوق و امتیازات شان را نادیده گرفته و هر طوری که منافع شان ایجاب کند، برخورد نمایند.

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

اول می سال ۲۰۱۹